

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 2701

Doknr.
571898

Dato
30-05-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 5. maj 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 404 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 404:

"Kan en kommune lovligt spare transporten væk for udviklingshæmmede borgere, med begrundelsen, at der skabes et tilbud efter servicelovens § 104 for de samme borgere, ved inddragelse af fællesarealerne i den boligforening, hvor borgerne bor?"

Svar:

Muligheden for at yde støtte til befordring til en borger efter serviceloven følger af hhv. §§ 100 om hjælp til dækning af merudgifter ved den daglige livsførelse og 117 om støtte til individuel befordring.

Af § 117 følger det, at kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, har behov for befordring med individuelle transportmidler. Der kan således ikke ydes støtte til transport med kollektiv transport. Bestemmelsen hjemler ikke en pligt for kommunen til at yde tilskud, men giver blot kommunen mulighed for at tilbyde individuel befordring. Afgørelser efter bestemmelsen kan således heller ikke påklages til Ankestyrelsen.

Af servicelovens § 100 følger det, at der kan ydes hjælp til dækning af merudgifter ved den daglige livsførelse, herunder merudgifter til befordring. Der er ikke bestemte grænser for, hvor meget støtte der kan ydes til befordring. Det beror på en konkret vurdering af f.eks. afstanden fra borgerens hjem til behandlingssted, uddannelse, fritidsaktiviteter, venners hjem, mulighederne for almindelig fritidsaktivitet osv. Det skal understreges, at merudgifter til befordring kun gælder for nødvendige udgifter, der ligger udover, hvad borgere uden handicap på samme alder og i samme livssituation har.

Merudgifter til befordring kan forekomme, hvis borgeren har et øget transportbehov på grund af den nedsatte funktionsevne, f.eks. til hospitalskontrol og fysioterapibehandling. Hjælp til dækning af nødvendige merudgifter til befordring kan ydes uanset befordringsform, dvs. både offentlige transportmidler, bil m.v.

Hjælp til dækning af merudgifter til befordring efter servicelovens § 100 er subsidiær i forhold til befordringsydelser efter anden lovgivning og andre bestemmelser i serviceloven.

Det bemærkes, at kommunens vurdering af støtte til befordring efter §§ 100 og 117 ikke i sig selv tager højde for oprettelsen og placering af et tilbud efter servicelovens § 104. Det kan dog ikke udelukkes, at borgerens behov for transport kan påvirkes i det omfang, der oprettes et tilbud efter § 104 tæt på borgeren, og at dette kan påvirke, om borgeren får dækning af merudgifter eller tilskud til befordring. Dette vil bero på en konkret vurdering i den pågældende sag.

Med venlig hilsen
Astrid Krag